

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

Vádaskodó farizeusok.

Pécs, 1896. március hó 3

Erdők, bércek visszhangoznak a kormánypárti harsonáktól, a melyeket nagy erővel fujnak az ország pénzén jól tartott kormánypárti tüdők az ellenzék iszonyatos tetteiről. „Csinál obstrukciót, csinál botrányt s jöllehet, még csak két hónap választ el bennünket a kiállításától, huzzan-yujta . . . etési tárgyalást a végtelenségig . . . y sopánkodik a „Politikai Heti . . . az előkelőnek látszani akaró kormánypárti folyóirat legutóbbi számában. Aztán — persze a szatira köntösébe öltözve — példalózik, hogy az ellenzéki obstrukció akadályozza az állami hivatalnokok előléptetését, a közigazgatási bíróság- és a kuriai bíraskodásról szóló javaslatok tárgyalását stb.

Nos, ez az előkelő kormánypárti organum nem valami hizelgő véleménynyel lehet válogatott olvasó közönségének sütnivalójáról, a mikor azt hiszi, hogy az ilyen sületlenségeknek fel fog ülni.

Nagyon jól tudja az a művelt publikum, hogy mit tartson az efféle nagyhangú vádaskodásról, a melylyel egy tehetetlen kormány kínos vergődését iparkodik leplezgetni annak kitarított sajtója.

Ellenzéki obstrukcióról beszélnek a kormánypárti ujságok, mintha bizony nem tudnák, hogy nyulhatnak a viták még oly

hosszúra a nélkül, hogy bárki is obstruálni akarna. Hisz ebben az obstrukciónak hiresztelt vitában a kormány és pártja a legélénkebb részt veszi: hát a kormánypárt is egy követ fujna a legyalázott ellenzékkel, a mikor maga is nyujtja a vitát s nemcsak a vezéreket, de közlegényeit is beküldi a szóharcba?

Hát mit szólunk még ahhoz a fejetejére esett vádhoz, hogy az ellenzék csinálja a botrányokat? Hiszen ezek az urak éppen azzal a joggal vádolhatnák a bíróságokat botrányhajhászással, a mikor kinyomozzák a legsötétebb bűnöket s a bűnöket pelengérré állítják.

Az ellenzéknek mindenütt a világon, a hol a parlamentarizmus nem üres szó-lásforma, az ellenőrzés képezi egyik leg-főbb feladatát. Ha aztán ennek az ellen-őrzési kötelességének teljesítése közben oly dolgokról rántja le a leplet, a melyeket a közvélemény botrányosaknak tart: akkor az ellenzék csinálta a botrányt?

A zágrábi zászlósértési botrányt vajjon ki csinálta: az ellenzék-e, a mely a magyar nemzet meggyalázott színeit rehabilitálni kívánta, vagy Bánffy báró, a ki a magyar lobogót háromszínű rongynak deklarálta országos ülésben?

A vicinális vasutakkal üzött szemérmetlen gseftelés leplezését lehet-e bűnül felróni az ellenzéknek? Hisz a vádak ala-

pos voltát a többség is elismerte, a mikor hozzájárult ahhoz a határozathoz, a mely hivatva van a vicinális korrupciót korlátok közé szorítani.

Azok tettek-e nagyobb szolgálatot az országnak, a kik az országos képtárban üzött botrányos visszaéléseket eltussolni akarták, vagy a kik azok megvizsgálását és megtorlását sürgették? Az ellenzék erélyes fellépése nélkül a szimuláns most is ott ülne még a lipótmezei azilumban s nevetné a nagyképűsködő igazságszolgáltatást, a mely börtönbe csukja a pár forintot sikkasztó kishivatalnokot, de a száz-ezerek elpocsékolójához nem tud hozzá-férközni.

Ezek azok a botrányok, a melyek felidézéséért a kormánypárti sajtó az ellenzékét vádolja, de a józan közvélemény nagyon tisztába van vele, hogy ezekért kiket tegyen felelősekké: az ellenzéknek nincs mit tartani ítéletétől.

Persze a Bánffyék kormánya irtózik az oly parlamenttől, a melynek ellenzéke komolyan fogja fel hivatását, mert ez a kormány sokkal gyámoltalanabb, semhogy parlamenti feladataival megküzdeni képes lenne. Hát ugyan mit csinált volna a kormány, ha a költségvetésből pár hét alatt törvény lett volna? Valószínűleg azt, amit az elmúlt egész esztendő alatt csinált: megszavaztatott volna egypár helyiérdekű

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szerelem nélkül.

— Lovél Renéhez. —

Az ön nyilatkozata, kedves René, megfagyasztotta bennem a vért, de a mi több: eszem funkcionálására is oly zsibbasztó hatású volt, hogy csak alig tudtam eldadogni érveimet, melyekkel lebeszélni akartam önt — a férjhezmenéstől. Ej mit, kimondom őszintén, azokat az okokat akartam elmondani, én kedves leánykám, amelyek miatt nem lehetséges önnek másnak a nejevé lennie.

Ékesszóló, meggyőző akartam lenni, alig tudtam néhány összefüggéstelen mondatot elsóhajtani. Kábult és megijedt voltam. Az ég tiszta firmamentumából sujtott le rám a villám; ama rétténetes mondása, hogy; „Köztünk immár vége van mindennek.“ Kábulttá, ijedtté, örültté tettek e szavai. Most sem tudom gondolataimat okosan előadni, de írnom kell önhöz, kedves René, még egy könyörgést, egy imát: el kell rebegnem egy fohászt. Hallgassa meg imámat; szabaditson meg a gonosztól, az ördög sugallatától, a kétségbeeséstől.

Nem hiszem, még ha ön mondja sem hiszem, hogy köztünk immár vége minden-

nek. Ajkai e szavakat mondották; de szívén-
 nek, az ön jó szívének semmi köze sincs e
 szavakhoz. Könyei, elsápadt arca, remegő
 kezei meghazudtolták e mondását. Lelke,
 egész lénye, jelene és jövője az én lelkem-
 hez, az én lényemhez van növe. Éppen ugy,
 mint az enyém az önéhez. Ne áltassuk egy-
 más: mi egymás nélkül nem létezhetünk.
 Ismerem önt és ismerem magamat. Két lélek,
 két individuum találkozott az élet nagy és
 fenséges forgatagában: ön és én. Lényünk
 valami csodás vegyifolyamattal összevegyült
 és most mi ketten egygyé lettünk. El nem
 választhat minket most már sem idő, sem
 távolság és nem fog elválasztani az Isten,
 de még az ember sem. Még az ön akarata
 sem. Igen, mert én érzem szünet nélkül az
 ön lényének belletét az én lényemben és valami
 apokaliptikus látás folytán világossá lett előt-
 tem az ön lelkének a képe. Azon a képen
 ott van és ott lesz mindörökké, itt is, az átszel-
 lemülés aetherében is lelkemben.

E nagy, ezen isteni parancsnak ne
 akarjon ön, édes Reném, ellene szegülni. Ez
 a mi predestinációnk, ez a mi fátumunk,
 mely létezővé, láthatóvá lett akkor, amikor
 ön és én találkoztunk millió és millió ember-
 nek sokaságában, utjában, midőn a két rokon
 vonzódásu delej egymásra talált. Ki válasz-
 thatná el a két hatalmas, egygyé lett erőt?

. . . A temető hervadt lombu fái bus
 fohászokat sugtak, amidőn elhagyott. Csüg

gedten, reményvesztetten helyongtam a ke-
 resztek és sirhantok között. Mintha az egész
 hegyláncolat szakadt volna lelkemre. A
 kétségbeesés szörnyű démonai vigyorogtak
 rám; a megsemmisülés ötétt szellemének kar-
 jai öleltek át. A porbahulló ember csufos
 gyengesége fogott el, noha az Isten szikrája
 által felvilágosított szellemem látta azt, hogy
 csak teste távozott el most tőlem, de lelke
 örökre összeölelkezett az én lelkemmel.

Mi lódithatná szét a mi csillagainkat?
 Pályafutásukban mi zavarhatná meg? Két,
 szorosan egymás mellett futó iv utjokat mi
 hatalom törölhetné le a mi egünkről, amikor
 azt az utat maga az Isten rajzolta meg örök-
 nyomot hagyó erő, szent kezével?

Az ön okai? Mi parányiak, mi gyen-
 gécskék azok a mi nagy, a mi véghetetlen
 vonzalmunkkal szemben. Mert a mi vonzal-
 munk annak a nagy erőnek a része, mely a
 világokat tartja fenn az idők kezdete és vége
 nélkül.

Szülők akarata, külön templom, elő-
 ítélet . . . ?!

De ezen emberi erők győzedelmesked-
 nek e az Isten ereje fölött?

Az Isten pedig lelkünkbe lövelte egy
 hatalmas nagy sugarát az ő mérhetlen ere-
 jének. A legtiestább, a legszentebb szerelmet
 ültette szíveinkbe, azt a szerelmet, melynek
 ereje, hatalma igazán sokban hasonlatos a
 Mindenhatóéval.

vasutat és megvakációtta volna az országgyűlést háromnegyed esztendőn keresztül. Az idén legalább lett volna rá titulus a millenniumban, nem úgy mint tavaly, a mikor a semmit tevést kellett úgy csoportosítani, hogy lázas tevékenységnek látszassék.

És még ennek a kormánynak szekértoló sajtója merészkedik vádolni az ellenzékét, hogy a kormányt a hasznos munkában gátolja!

Hát ki gátolta meg ebben tavaly, a mikor nagyon kényelmesen meg lehetett volna csinálni a közigazgatási bíróságot is, meg a kuriai bíraskodást is. De ez nem kell a mi kormányunknak: neki az képezi életerejét, ha a közigazgatásban ő marad a legfőbb bíró, a képviselőválasztások pedig a bíraskodás magasztos fogalmának arcucsapásával, továbbra is megmaradnak a pártszemponatok szerint ítélkező parlamenti bíróságok hatáskörében. A ki nyitrai, meg stomfai stílusban csinálja a választásokat, arról örültség lenne csak fel is tenni, hogy ezeket független bíróság ítélkezése alá bocsájtani komolyan szándékoznék.

De mindezt a nagy közönség előtt bevallani nem lehet, farizeus szemforgatással az ellenzékre kell tehát háritani az odiumot, hogy az akadályozza meg obstrukcióval és botrányhajlászással a kormányt és a törvényhozást a közigazgatási bíróság és a kuriai bíraskodás behozatalában.

Csak hogy a mai világban a nagy közönség már nem oly kiskoru, hogy belemenjen az ily durván szótt hálóba, átlát az már a szítán s rájuk borítja a hálót azokra a farizeusokra, akik elég ügyetlenek arra, hogy ilyen eszközökkel is célt érhetni vélnek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

És ön, kedves René, éppoly érzi szívében azt az örök, azt a mindennél hatalmasabb, csodaerejű szerelmet, mint én. Csak ez a szerelem ragyoghat oly glóriában, oly szemvakítóan, oly ihletten, malasztosan, oly szentségesen, mint én ezt leborulva csodáltam önben.

Az ilyen szerelemben nyilatkozik meg az Isten maga. Csak az ő eszközei lehetnek oly észrevétlenek és mégis oly mindenhatók, amelyekkel összevonzza a külön életviszonyok világában élő sziveket, hogy egymásra találjanak, egy mindennél szentebb, igazabb frigyre lépjenek . . . örökre és elválaszthatatlanul.

Mi is rátaláltunk egymásra. És a természetfölötti erő — emlékszik-e én édes Reném? — mi parányi eszközökkel működött szent frigyünk létrehozásában.

Emlékszik-e a lakásunkhoz vezető fasorokra? Kérdem, pedig tudom, hogy éppen úgy nem fogja elfeledni ezt a lelkünkben tündéri szépségűvé lett helyet, mint a hogy el nem mosódik annak a képe az emlékezetben, még akkor sem, ha a testi megsemmisülés fuvalma fogja majd elvénhedt idegeimet már borzongatni.

Annyi és annyi ember élt körülöttünk, kiknek e napnak az estéje a leghétköznapibb volt és ránk mégis a legnagyobb ünnep legfényesebb boldogsága szállt le. Szürke, közönséges est volt, egy pár csillag volt csak

Hirek.

Pécs, 1896. március hó 3.

A csokor titka.

Szép volt, nagyon szép volt! A szinpadra mintegy úgy született. Birt mindama kellékekkel, melyek a szinpadi siker feltételei. Remek alak, hódító megjelenés, lebilincselő szépség, nagy hanganyag gyönyörű árnyalással, — szóval a természet pazarul halmozta el kincseivel.

Hátrányára kell megjegyeznem, miszerint színész volt ő nemcsak a deszkákon; de színésznőkködött az életben is és saját önzésére visszaélt azon nagy hatalommal, melyet a külső megjelenés és a lélek sziporkáinak előnyeiben birt. Életeleme volt az uralkodás. Épp oly zsarnoka volt igazgatójának, mint becézett kegyence a közönségnek. Boldog volt, ha a meghódított férfisereg felett triumfálhatott. Elmondhatta, hogy neki csak irigyei, meghódítottjai és szánandó áldozatai voltak. Szerelmi viszonyt szótt a társadalmi kitünőségekkel, s minél magasabban álló fő hajolt meg szeszélyeinek, annál több „apró” áldozat fölött kívánt kacagni.

Nyílt titok volt, hogy Györgyike, — így nevezték a művésznőt — egy bankár udvarlását fogadja. A bankár csak Györgyikeért és Györgyikének élt. Ő a művésznőnek nemcsak imádója volt, hanem örültje is. Örültje, mert látnia kellett, hogy a kacér nő másokat is szívesen lát lábai előtt heverni.

Györgyike egy estén ismét remekelt. A közönség még tapsolni is elfelejtett. Meg volt az őt érkeke bénítva, igézet alatt állt mindenki, a lélek zsibbasztó mámorban uszott, a szemek a művésznőn pihentek, — egy néma meghódolás, mit a művésznő megértett és legnagyobb diadalának tartott. Az első felvonás végén a zenekarból egy remek csokrot nyújtottak fel neki. Akaratlanul is grófi imádójának páholya felé nézett, s egy hálás tekintettel köszönte meg.

És aztán? . . . Nos aztán a boldog pásztoróra — két halállal végződött. A csokor meg volt mérgezve és a mint illatát magába szívta Györgyike az előadás után a bankárnak adott pásztorórán s vele együtt maga is a bankár is, — a halált szívták mindketten magukba s másnap reggel halva találták meg mindkettőt.

kiváncsi a mi megszületendő boldogságunkra. Barátnőjét kísértük kocsijáig és csak akkor rendültünk meg, midőn ketten maradtunk, ketten magunkban. Soha a szerelem istennevét hiába nem vettem ön előtt. Ekkor sem tudtam egy szót sem szólani, csak . . . a szemünk két sugára találkozott és — a kezemet az ön kezének a deleje vonzotta magába. Kezem érintette az ön kacsóit és egész testem idegrendszerén átnyargalt az a boldogító, szent villamfolyam, mely üdvözülté tett az ön mennyországában. Mennybeli fényesség gyült lelkeinkben e pillanatban és . . . sziveinkben a szerelem istenültette virága fakadt ki.

Nem mondta, hogy szeret, de én mégis tudtam azt mindennél nagyobb bizonyossággal. Pedig ki is szakította remegő kis kezét, szilajja lett véremtől forró kezemből és elfutott; — és otthagytott a fák magányában, mintha megbántottam volna. A lelkem jobban remegett, mint a fának szellőmozgatta levelei. Nem mentem utána. Tudtam, hogy a legszentebb „ige” a réma magányban fog most igazán „test”-té válni. Az én lelki processzusom is ily lefolyású volt.

És a világföntartó gondviselés az ily szerelem születésére nem tud, nem akar enyészetet hozni. Sőt aranykődü nimbuszban fűröszi a gyenge kisdedet, a szív szentekszentjében elhelyezett imádatlával növeli nagyra és a költészet legöntudatlanabb, de leghatalma-

A féltékeny bankár így ölte meg — ezeltől száz évvel — kacér kedvesét.

Manapság nem ily alakban ismétlődik a csokor titka, bár a Györgyikének adott csokoroknak ma is titokkal kell birniok. S csak attól függ: meddig hűek udvarlókhoz, hogy a csokrok titkát képező gyémántok — milyen értékűek?!

Aggteleki.

Napirend 1896. március 4-én.

Naptár: szerda, márc. 4. — Róm. kath.: Káz. mér. — Prot.: Adrián. — Görög-kel: (febr. 20.) Timóth. — Zsidó: Adar 19. — Nap kél 6 óra 35 perckor. — Nyugszik 5 óra 48 perckor. — Hold kél 11 óra 29 perckor este. — Nyugszik 3 óra 58 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnymás 745. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint derült, enyhe, délen csapadék, szeles idő várható.

Színház: „Charley néne”, bohózat 3 felvonásban.

Választói értekezlet a jótékony nőegylet Deák-utcai helyiségében a városi törvh. bizottsági tagok választása tárgyában: délután 5 órakor

Homes és Fey antispiritizista mutatványai a Vigadóban este fél 8 órakor.

— **(Bőjti hangverseny.)** A pécsi zenekedvelők egyesülete folyó hó 16 án (hétfőn) tartja nagy bőjti hangversenyét, még pedig a színház helyiségében, melyet e napra már a rendezőség meg is nyert. E hangverseny igen nagyszabásúnak és érdekesnek ígérkezik s derék zenekedvelőink most fáradoznak a műsor betanulásán. Legközelebb ki lesz bocsájtva az egész hangverseny részletes műsora.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Somogy vármegyében a lengyel-tóti anyakönyvi kerületbe Noszlopy Tivadart anyakönyvvezetőül kinevezte s a házassági anyakönyv vezetésével s a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Választói értekezlet.)** A f. hó 15 ére kitűzött városi bizottsági tagok választásának megbeszélése tárgyában Krásznay Mihály városi bizottsági tag holnap

sabb erejével emeli szívünk ragyogó trónjára, hogy ura, uralkodója legyen egész lényünknek.

A sors, a véletlen, az álm, a valóság, a költészet, a kalmárkodás, a templom, az utca . . . mind, mind szorosabbra bogozta szerelmünket.

Szeszély, kacérság valamint nem álták körül szerelmünk születési bölcsőjét, úgy további fejlődésében sem volt közreható részük. Minden magától jött . . . gondviselés szerűen.

A csepke barlang csuszamlós utain nekem kellett vezetőjévé lennem, hogy megtudja, mikép csak én rám bízhatja magát igazán egész odaadással. Csak én lehetek védője, csak mellettem lehet egész biztonságban, csak az én karjaimban fogozva járhatja bátran a legrögösebb utakat. Nem előrevetett képe-e ez az életnek, a mi együttes, közös életünknek?

Soha nem éltem vissza irántam való vonzódásával, kegyeivel, magányával, szememnek ragyogásával, szívének felmagasztalódásával.

A legtisztább önfeledtséggel bámultuk a hegyek ormán a nagy természet búbáját, — a legszentebb bizalommal ültünk bolyongásunk után a magányos hegyi csárda asztalához . . . egymás mellé.

Mert tisztaság, mert szentség volt a mi sziveinkben.

(szerdán) délután 5 órára értekezletre hívja meg a választókat. Az értekezlet a jótékony nőegylet Deák-utcai helyiségében lesz.

— **(Eltűnt fiu.)** Alig tizenhárom éves még Kovács János, hoboli parasztyerek s immár ennek dacára is regényesnek igérezik az élethistóriája. A közép-termetű, gesztenyehajú, barna szemöldökű, rendes orru és száju, kék szemű gyereket ugyanis, úgy lát-szik, megszállta a kalandvágy s mert egyszer, még a nyáron, mikor Szigetvárott járt bent az apjával s ott egy komédiás-trupp igazgatója megdicsérte, hogy milyen csinos gyerek, milyen szép karriert csinálhatna a légtornász s egyéb művészet terén: azóta nem birt megnyugodni s mindig a komédiás-kalandokon járt az esze. Végre is a napokban, mikor egyszer őrizetlenül, egyedül volt otthon, felöltözött az ünnepi zöldesszínű ruhájába s megszökött hasulról. Szülei mikor hazamentek, nem találták sehol az eltűnt fiút s a legszorgosabb kutatás dacára sem jöttek rá mai napig sem, hogy hol tartózkodik. Végre is bejelentették a fiu eltűnését a szigetvári főszolgabírónak, a ki most országosan körözteti az eltűnt fiút.

— **(Jótékony-ság.)** Barcsról írják lapunknak: A „Chevra Kadisa“ egyesület mult hó 23-án tartott közgyűlésében egy hazafias és egyszersmind jótékony alapítványt tett, amennyiben Deutsch Isidor egyesületi elnök indítványára 200 frtos alapítványt szavazott meg, melynek kamatait oly idegen nemzetiségű és a barcai isr. iskolát látogató tanulók valláskülönbség nélkül élvezik, kik a magyar nyelv elsajátításában legszebb előmenetelt tanúsítanak. Hogy ez alapítvány célja jobban megérthető legyen, szükségesnek látjuk megemlíteni, hogy a barcai isr. népiskolát Slavon- és Horvátországból is sokan keresik fel.

— **(Óvoda megnyitás.)** A pécsi jótékony nőegylet által fentartott óvodában a nyári tanfolyam tegnap vette kezdetét. A beiratkozások azonban még mindig eszközöl-

De fejlődése van mindennek ezen a világon. Fű, fa, virág, bokor, gondolat, eszme, tudomány, vallás növekszik, gyarapszik erőben, magasságban, mélységben. A természet katlanában az őserő szünet nélkül működik. A senyvedésben a halál csirája van. És írva van; amely fa nem virágozik: a tűznek, az enyészetnek adassék.

Pirul e hát azért, ha nagy vonzódásunk virága, gyümölcse az üdvözítő, az égi kábultságot, örjögést szülő csók lett? Mikép, hogyan? — igazán nem tudom. Csak azt tudom, hogy valami mély, szívemet átjáró vágy támadt bennem. Talán a lelkét akartam magamba szívni, vagy talán a magamét át-lehelni. Mintha kiszáradt volna az egész lényem, mintha bensőmben az örök tűz mindent emésztő lángja égett volna. Csillapító, boldogító harmat után epedtem. És az ön ajkai mosolyogtak, bátorítottak — kínálták a sóvárgott varázsitalt. Megcsókoltam. És azután még jobban szomjaztam. Szárazság, tűz, örület volt minden idegemben, minden csepp véremben. Elsőtétült előttem az egész világ, csak a s ön s e m e i r a g y o g t a k, csak az ön ajkai mosolyogtak. Csókoltam, csókoltam önt és a lelkem önnel összelel-kezte, repült, repült a boldogság fénylő rózsaszínű aetherén át az üdvözülés mennyországába.

Ott vagyok most is. Mellettem, szívem

hetők. A tandij havonként 1 frt 50 kr. Játékszerek használatart egyszer s mindenkorra 1 frt fizetendő a beiratás alkalmával. Szegénysoreu gyermekek ingyen vétetnek föl. Az óvoda alkalmat szolgáltat a 3—6 éves gyermekeknek, hogy hasonló koru kisdedekkel legyenek egy társaságban. A mily szükséges a felnőtteknek az emberekkel való közlekedés, éppen ilyen életszükséglet a kisdedeknek hosszávalókkal való együttléte. A gyermek nem jól érzi magát, ha folytonosan felnőttek társaságában van, korán érett és tudálékos lesz, minek következtében hamar lekopik róla a gyermekiesség himpora. Az óvoda a kisdedek világa, melyben ezek az ingó-bingó rózsaszálak élnek, kifejtik fejlődő erőiket, képezik jellemüket és oly kitűnő vezetés mellett, mint a pécsi óvodában, munkásságra, alkotásra szoknak. Hiss régi és megdönthetetlen igazság, hogy a roszhajlamu gyermek csakis azért rombol, mert alkotni nem tud. Játék, okszerű foglalkozások, mese, ének, multság s tanulságos kisversikék teszik az intézet programját és aranyozzák be a kis aranyosok legboldogabb életét. Ajánljuk a szülők figyelmébe e messze földön páratlan óvóintézetet.

— **(Péntekesek estélye.)** A szegény iskolásgyermekek felruházására alakult Péntekesek Asztaltársasága a következő humoros meghívót bocsájtotta ki: „Meghívó. A szegény iskolás gyermekek felruházására alakult „Péntekesek Asztaltársasága“ 1896. március hó 6-án (pénteken) Ress Lajos ez alkalomra fényesen kivilágított és befűtött termeiben a nem vicinális Miklós Gyula, de Nyir-Bátor és Geszteréd védnöksége alatt rendezendő szigoruan zártkörű estélyt rendez, melyre tisztelettel meghívja az asztaltársaság minden szép és nemesért lelkesülő, kopasz és kopaszodni induló nőtlen és aglegényekből alakult díszes 100 vigalmi bizottsága. Belépti-jegyek előre semmi kincsért nem válthatók, hanem a vigalom estélyén, rendőri felügyelet alá helyezett pénztárnokunk fogja trónjának jobbfelén ül az ön átszellemült teste, a lelke pedig egy az ön lelkemmel.

Vagy igen, hiszen a földön vagyunk mégis. És — kedves Reném — ön azt mondta a temető kapujában, hogy: „Köstünk immár vége van mindennek!“ Az irigy sors ime színt változtatott és önt ki akarja ragadni karjaimból. Itt a temetőben tehát haljon meg az ön halhatatlannak érzett szerelmem? Romboljuk le azt az oltárt, a melyet akkora költészettel emeltünk?

Miért?

Mert önnek, kedves Reném, más ne jévé kell lennie.

Az ön „szóval“ mondott akarata is ez.

Menjen tehát férjhez ahhoz, akit szülei választottak az ön részére.

Feledje el mind, mind, amit ön most itt össze-vissza hadartam; feledje el, hogy szívünkben élt valaha a szerelem, hogy egykoron a boldogság virágos pázsitján össsefogóva jártunk . . . örülve a létnek, a kis bogárkáknak, a fűveknek, a virágoknak, a futó felhőknek, a ragyogó napnak, de leginkább . . . egymásnak.

Feledjen el mindent, mindent. Csak azt ne feledje, hogy feleség nem lehet . . . „szerelem nélkül!“

B a y a r d.

a vendégeknek koponyánként 20 fillér (perselydíj) lefizetése mellett kiadni. Felülfizetések nem fogadtatnak el, de hirlapilag nyugtástatnak. Az estély kezdete pontban 10 órakor. Az előbb érkezők mulattatásáról a vigalmi bizottság néhány szellemes tagja fog gondoskodni. Less bűvészeti mutatvány, gondolatolvasás á-la Homes & Mdme Fey és Dawenport kisasszony. Zene Jónás és Árvay. Hölgyek kéretnek egyszerű öltözékben megjelenni. Táncrend: Szünet előtt. Zenekari nyitány. Résslet „Thália Bevonulása“ című operai dalműből, a szerső „lapunk hadnagya“ (de nem a mienk! Szerk.) személyes veszélye mellett. (A hallgatók kéretnek e regényes opera nyitánya alatt ki nem vonulni.) 1. Péntekes csárdás „Katy gyere ki.“ 2. Valse de espagnole á-la Dollinger. 3. Quadrille I. szabad figurákkal, nagy evo- és emolútiókkal. 4. Lengyelke. — Busul a lengyel . . . 5. Tipi, topi topogó (hölgyválass) Szünet után. Zenekari zártány. (Lásd szünet előtti ismertetést.) A hallgatók kéretnek helyeiken lehetőleg nyugodtan megülni. 1. Grande-Cotillion de Chlampsatrie, see vu saltú és see vu pri kompassá fölvonulásokkal, rendezi Chevalier Viege Michca. 2. Lengyelke: „Finis Polonais.“ 3. Quadrille II. kötött figurákkal, kis evo- és emolútiókkal. 4. Topo, tipi topigó. Szombatosak csárdás viradtig. Kívánunk olyan jó kedvet és sikert, a milyen jókedvű ez a meghívó!

— **(Egy körösött tolvaj elfogatása.)** Megirtuk annak idején lapunkban ama drámai részletekben nem esükölködő törvényszéki végtárgyalást, melyen Rang Rudolf budapesti lakos méssároost a pécsi kir. törvényszék felmentette az ellene emelt emberölési kísérlet vádja alól. Rang Károly pécsi lakos, Rang Rudolf öccse jelentette fel bátyját, hogy meg akarta ölni; pedig kintunt, hogy Rang Rudolf csak önmagát, öreg édes anyját és öccsének feleségét védelmeste akkor, mikor a késsel reájuk rohanó Rang Károlyra rálőtt. A végtárgyaláson Rang Károly nem is volt jelen, mert megszökött Pécsről, mivel valami lopási büntény miatt félt az igazságszolgáltatás kesztől. A esükevény tolvaj hónapokon keresztül bujdosott s végre belefáradva a bujdosásba, tegnap hasajótt Pécsre, hogy innen ismét tovább utas-zék valamerre Szlavónia felé, egy kis pihenés után. A körösött tolvaj itt tartózkodásának azonban neszét vette Selényi Antal rend-örbistós és ügyesen felállított kelepcébe csal-ván est, elfogta s ma délelőtt át is adta a kir. ügyésségnek.

— **(Tolvaj talián.)** Csak a neve volt ugyan Talián annak a leányszónak, aki Zelesny Károly cs. és kir. udvari fényképésznél szolgált, de azért ő maga is igen hasonlított a eszenvedélyes olaszokhoz annyiban, hogy rendkívüli eszenvedélylyel tüntetett el mindent, a mi keszügyébe került. Ezzel azonban nem a bűvészetben akarta magát gyakorolni, hanem azon volt, hogy szép kis tőkét lopkodjon össze magának, a mivel astán egy napon bucsu nélkül megszökjék a szolgálati helyéről. Azonban est a szép szándékát nem vihette ki, mert Zelesny Károlyné észrevette, hogy hol es, hol es

az értékes tárgy véss el a végre is gyanakodni kezdett a csalódra s feljelentette a rendőrségnél. Tallián Anna így a rendőrség elé került, a hol először mindent tagadott, de mikor megmotosták a ládát s benne megtalálták az eltüntetett tárgyakat, mit volt mit tennie, sirva ismerte be, hogy ő se nem jó bűvész, se nem ügyes tolvaj. A kézre került tolvaj szolgáló felett a bíróság fog itélkezni.

— **(Felvétel a katonaintézetekbe.)** A honvédelmi miniszter kibocsátotta a pályázati hirdetményt a hadsereg katonai nevelő- s képzőintézeteibe, valamint a katonatiszti leányok nevelőintézetébe való felvétel tárgyában, valamint a nevezett intézetekben rendszeresített s az 1896—97-iki iskolai év kezdetén betöltendő magyar állami alapítványi helyekre vonatkozólag. A magyar korona országában honos ifjak számára, a hadsereg katonai nevelő- és képzőintézeteiben rendszeresített 120 alapítványi hely közül az idén előreláthatólag 18 és fél hely fog megüresedni és ezek a folyó tanév végéig még megüresedő ily helyekkel együtt, a jövő 1896—97 iki iskolai év kezdetén a Kőszegen, Kismartonban, Kassán és St. Pöltenben létező katonai alreáliskolák I-ső és II-ik évfolyamaiban, a bécsujhelyi Terézia-féle katonai akadémia és a bécsi műszaki akadémia I-ső évfolyamában, végre a fumei hadtengerészeti akadémia I-ső és II-ik évfolyamában lesznek betöltendők. Az akadémiákban — esetleg a katonai reáliskolákban is — félfizetéses helyek is jognak adományoztatni; az ilyen félfizetéses helyet nyert ifjunak hozzátartozói az ellátási díj felét, vagyis évenként 400 frtot — katonai reáliskolánál 200 frtot — tartoznak előleges félévi részesletekben fizetni. Ezenkívül mintegy 320 egész és féldíjmentes (a közös hadügyi tárcából javadalmazott) kincstári, illetőleg alapítványi és fizetéses hely fog betöltetni. Ezen helyek közül esik: 30 hely a katonatiszti árva fiúk nevelő-intézetére; 170 hely a katonai alreáliskolák I-ső, 20 hely ugyanazon iskolák III-ik évfolyamára; 100 hely a bécsujhelyi Terézia-féle katonai akadémia és a bécsi katonai műszaki akadémia I-ső évfolyamára. A katonatiszti leányok soproni nevelő-intézetében a jövő tanév kezdetén 31 ingyenes hely töltendő be. A hernaisi nevelőintézetben azonban egy betöltendő hely sincs a jövő tanév elején.

— **(Kéménytüz.)** Ma délután fél 4 óra tájban a toronyór sűrű füstfelhőt látott feltörni a Jókai-téri házak egyikének kéményéből, a mit nyomban követett egy csekélyke tüzsugár is. Rögtön jelezte a tüzet a központi tűzoltóságnak, honnan azonnal kivonultak a helyszínére a tűzoltók. A kéménytüz a Jókai-térre néző, a Deák-utca 1. szám alatt levő emeletes bérház egyik kéményében támadt, minek az eloltására azonban tűzoltói segély nem is volt szükséges, mert egy-két kéményseprő nyomban eloltotta, még mielőtt az magasabb fokra hágott volna. A kéménytüz keletkezési oka — legnagyobb valószínűség szerint — a kémény rossz voltában rejlik.

— **(Közveszélyes egyén.)** Csallit-Pusztán látta meg a napvilágot Maár György, a kiről ma, huszonhét éves korára,

az tűnt ki, hogy közveszélyes egyén s mint ilyent, most körözteti a pécsi kir. törvényszék. Maár György legutóbb Szent Lőrincen lakott, honnan azonban több rendbeli közveszélyes cselekmény elkövetése után megszökött. hátrahagyván a szép, fiatal feleségét. Még szerencse, hogy nincsenek gyermekei az elhagyott asszonynak, mert az ura megszökése után nyomorban maradt volna velük egyetemben. A szökevény Maár Györgynek alacsony termete, gesztenyészín haja, barna szeme, kerek arca van; orra és szája rendes, bajusza barna és semmi különös ismertető jele nincsen. Most a pécsi rendőrség is keresi, hogy ha valahol itt tartózkodik, kikutatassa a tartózkodási helyét és átadja a kir. törvényszéknek. Nem valószínű azonban, hogy Szent-Lőrincről ide szökött volna Maár György; bizonyára messzebb vidékre menekült, a hol még nem tudják róla, hogy közveszélyes egyén és békén hagyják, a meddig ott is ki nem telik a becületle és végre is az igazság szolgáltatás kezeibe kerül.

— **(Tánckoszorúcska Bar-Monostoron.)** A baranya-monostori izraelita ifjúság által március hó 1-én rendezett tánckoszorúcska — mint ottani levelezőnk írja fényesen sikerült. A tánckoszorúcskán részt vett Bar. Monostor és az egész vidék izraelita intelligenciája. A sikerült táncmulatságon ott voltak, leányok: Hoffmann Aurélia, Láng nővérek (Iván-Dárda), Láng Teréz, Rosenthal nővérek (Kis-Budmér), Szinger Gizella (Siklós), Schvarcz Aurélia (Bezede), Wált Karolin (Sárok), Weisz Gizella. Asszonyok: Drukker Salamonné (Lipovár), Fodor Ferencné, Freid N. né (Csuza), Fürst N. né (Pécs), Fischer Samuné (Iván-Dárda), Lóvi Edéné (Sárok), Láng Adolfné (Iván-Dárda), Schvarcz Samuné (Lőcs), Weimann Vilmosné (Szent-István). Az első négyest 20 pár táncolta s a mulatság a legjobb kedv mellett egész reggelig tartott.

— **(Halálozás.)** Özv. Járányi Istvánné szül. Mátákovits Rozália ma reggel 85 éves korában elhunyt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz az alsó puturla-utca 4. szám alatti házból a budai külvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise holnapután (csütörtökön) reggel fél 8 órakor mutattatik be lelkiüdvéért a budai külvárosi Ágoston-templomban. Az elhunytat igen kiterjedt rokonság gyászolja.

— **(Luxus-lövésár.)** A lótenyésztés emelésére alakult részvénytársaság Budapesten a Tattersall helyiségeiben jövő hó 12., 13. és 14-ik napjain luxus-lövésárt tart. Bejelentések f. hó 15 ig a „Tattersall“ titkári hivatalához Budapestre intézendők.

— **(Díjnoki állás.)** A pécsi m. kir. posta és táv. igazgatóságnál egy azonnal elfoglalható díjnoki állás van üresedésben. Ezen állás után az illető 1 frt napidíjban részesül, mely összeg azonban idővel a körülményekhez képest esetleg fel is emeltetik. A pályázók kötelesek sajátkezűleg irt kérvényüket eddigi foglalkozásuk kimutatása mellett az igazgatóság vezetőjénél személyesen bemutatni. Az alkalmazás állandó. Szép és gyors írással bírók előnyben részesülnek.

— **(Magyar bál.)** A tolnamegyei nőegylet április vagy május hóban Szegzárdon magyar bált rendez, melyen a hölgyek

kivétel nélkül részint diasmagyar ruhában, részint tetszetős magyar népviseletben jelennek meg; a táncrendbe pedig fölveszik a kőrmagyar táncot is. A bál eszméjét megérezte nagy tetszéssel fogadták s remélhetőleg más megyében is követni fogják az életre való vállalkozást.

— **(Homes és Fey.)** Az antispiritista társaság tegnap esti előadására is igen szépen megtelt a Vigadó nagyterme, jelétül annak, hogy közönségünk igen érdeklődik e valóban elismerésre méltó, kitűnő és tanulságos mutatóványok iránt, melyek a miy érdekesekek, oly annyira szellemesek és csodálatraméltók. A legnagyobb hatást Homes Fey né keltette, mint mindent látó médium s valóban megfoghatatlan az, hogy a közönség soraiban felmutatott bármiféle tárgyat megismer és ha rajta irás van, még azt is megmondja, hogy mi. Davenport kisasszony is igen érdekes és meglepő mutatóványokat produkált. A nagy érdeklődés arra indította Homes Fey-t, hogy közkiadvánatra még egy előadást tartson, még pedig mivel ma (kedden) este Mohácson produkálják magukat, holnap (szerdán) még pedig ez az előadás eredeti spiritista előadás lesz, szeilemjelenségekkel s egyéb szenzációs programmal. Azokat a mutatóványokat adják elő, a melyeken a legnevesebb spiritista médiumokkal szellemeket szoktak idézni. Ma többen kifejezték azt az óhajukat, hogy résztvehessenek egy ily ritka mutatóványnál s meg is ismerhessék ezeknek a jelenéseknek a módját. A most említett előadásnál ezeknek a legtöbb alkalom kínálkozik s meg van még az az előnyük is, hogy Homes kezeskedik arról, hogy eredeti hűségben adja elő azokat. Homes ezenkívül, amint értesülünk, be fogja mutatni azokat az érdekes kísérleteket is, amelyeket tizenegy évvel ezelőtt János főherceg palotájában, a főherceg megkeresésére, Rudolf trónörökös jelenlétében tartott. Az eddigi kitűnő előadások alapján az újabb mutatóványok megtekintését is a legmelegebben ajánljuk. Kezdeté a Vigadóban este fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ **Nansen az északi sarkon.** Ki hitte volna, hogy ez a század sok természettudományi csodája mellett még egy földrajzi fölfedezéssel is végződjék? Nansen megtalálta az északi sarkot, s most felé fordul ugy a tudós, mint a laikus világ figyelme. Az Ország-Világ, legjobb képes hetilapunk, e heti (9-ik) számában hosszabb, avatott cikkben ismerteti Nansen nagy horderejű felfedezését, s három szép, eredeti képet is közöl Nansen utjáról. Képei közül még feltűnést keltő Ferdinánd fejedelem és Boris herceg arcképe, a Telefon Hirmondó kiállítási pavillonja, a bécsi toilette kiállítás képe, Mihailovich Ödön arcképe, a párisi kiállítás villamos reflektora stb. Szövegét irták Dezsics Gusztávné (egy gyönyörű verset), Adorján Sándor, dr. Falk Zsigmond, Szöllösi Zsigmond, báró Malcomes Béla, Francé Raoul tanár, ifj. Téglás Gábor, Toldy László, Szigeti József stb. Az Ország-Világ előfizetése negyedévre 2 frt; mutatóványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Hold utca 7. sz. Budapest.)

Törvényszék.

§ **Sikkasztó pékinas.** Hohmann György kéméni születésű fiu, ifj Piribuer János pécsi pékmesternél, mint pékinas szol-

gált s e minőségben a sütemények kihordásával volt megbízva. A gyerek ki is hordta a süteményeket, azonban assal a fogással élt, hogy mi pénzt naponként vevőktől beszédett, abból csak felét, harmadát adta oda mesterének, a többit pedig elikkasztotta. Ily módon körülbelül 80 forintot sikkasztott el a gazdájától, a ki mikor rajtakapta, feljelentette a rendőrségnél s onnan astán a sikkasztó pékinas az ügyesség börtönébe került. A tegnap délután megtartott végtárgyaláson az alig tizenhétéves vádlott töredelmesen beismerte, hogy a 80 frtot három hónapon keresztül sikkasztotta el a süteményekből bevett pénzből s azt Gáspár Imre nevezetű és több más cimborájával elmulatta. Ez a Gáspár Imre is kérdőre lett ugyan vonva a vizsgálat során, de a bűnrészesség ellene nem bizonyult. Így tehát egyedül a sikkasztó pékinas állt tegnap délután a bíróság előtt sikkasztás vétségével terhelve s ezért őt 4 havi fogházra ítélte, melyből a vizsgálati fogságban töltött hat hét kitöltöttnek vétetik. Az ítélet jogerősé lett.

§ Meglopta cselédtársát. Annak idején megirtuk lapunkban, hogy Vagner György dárdai lakos, a ki kárpitosságát ugyan, de csavargásból kereste kenyerét, mint lopta meg a cselédtársát, Gáspár Pál kocsiát, a mint három napig kocsiaként Trebitscher pécsi ecetgyáronál. Ugyanis Vagner a ki múlt évi február 6-án szabadult ki a lipótvári fegyházból, hol hat évet ült lopás miatt, beszegődött ez év ja-

nuár 5-én Trebitscherhez s ott harmadnap este a cselédtársának Gáspár Pálnak 10 frt értékű ruháját, kalapját s 13 frtos esztét óráját és láncát ellopta egy szekrényből, hová azok be voltak zárva, a zár feltörése után. S megszökvén a ruhát 80 krért eladta valami ismeretlen embernek, az órát pedig Goldstein Mórnénál zálogosította el 3 frtért. Egész Eszékig bujdosott astán, majd visszajött Pécsre s itt a rendőrség elfogván, átadta a kir. ügyésznek s tegnap délután tartotta meg felette a kir. törvényszék a végtárgyalást. a mikor is lopás bűntette miatt — tekintetbe véve többszörösen rovott előéletét — három és fél évi fegyhásra íteltetett. Az ítélet ellen felebbezett ugyan, de felebbezett a kir. ügyész is s a törvényszék pedig a vizsgálati fogságot az ítélet jogerősre emelkedéseig is kiterjesztette a vádlottra.

Határidő-naptár.

Március 6. Ujjoncosás vége a hegyháti szolgabírói járásban. — Péntekesek estélye Ress Lajos vendéglőjében.

Március 7. Pécsi izr. nőgyelet hangversenye a Hattyúban este 8 órakor. — Mágocsvideki Takarékpénztár rendkívüli közgyűlése Bar.-Mágocson.

Március 8. Pécsi Consumegylet közgyűlése a városházán d. e. 10 órakor. — Pécsi keresk. alkalmazottak betegsegélyző pénztárának közgyűlése a „Keresk. ifjúsági kaszinó“-ban d. u. 3 órakor.

Március 9. Siklós-Trinitási ut munkálatainak árlejtése d. e. 10 órakor a vármegyeházán.

Március 10. Ujjoncosás kezdete a szentlőrinci szolgabírói járásban.

Március 12. Ujjoncosás vége a szentlőrinci szolgabírói járásban. — Pincórek hering-lakomája a Resch-féle vendéglőben.

Március 15. Kaposvizet levegőtő társulat közgyűlése Dombóvárott. — Törvényhatósági bizottsági tagok választása a városnál. — Pécsi sertésbájaló és áruraktár részvénytársaság közgyűlése.

Március 16. Ujjoncosás kezdete a pécsi szolgabírói járásban. — Zenekedvelők hangversenye a színházban.

Március 18. Ujjoncosás vége a pécsi szolgabírói járásban.

Március 23. Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán. — Ujjoncosás kezdete a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 27. Ujjoncosás vége a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 29. Országos vásár Pécsen.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 3-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca keretében a sáróbeszédek mentek végbe és következett utána a szavazás, vajjon a Ház elfogadja-e általánosságban a költségvetést. Természetesen, ezután következik még mindig a kereskedelmi tárca, csak hogy a részletek, a mi valamivel hosszabbnak ígérkezik, mint az általános vita.

fényű szemeit, Dömeházi Athanáz magas, szikár alakja pedig térdre ereszkedik és imát mond az elhunyt lelki-üdvéért, a mit siránkozva suttog utána az öreg Bódi felesége s a fiatal cseléd, s maga az öreg Bódi is. kik a hangos sirásra bejöttek a konyhából.

Odakünn világosodik már s a kik elmennek a még mindig gyertyafénytől fehérülő ablakok előtt, suttogva adják át a szót egymásnak.

— Halott van . . . Meghalt a nagyságos ur!

A templom tornyában is megszólal a lélekváltság-harang, hírül adva, hogy meghalt valaki . . . meghalt a régi Dömeházi kastély volt ura, abban a plébánia lakhoz huzódó szerény kis házban, a mely mintegy maga is jelezte, hogy lakói is ilymód vonultak a plébánialak urának pártogásába.

S mikor a reggeli misére a templomba igyekeznek az emberek, s látják, hogy az elsőmisét nem a főtisztelendő esperes ur mondja, hanem az egyik káplán, a ki talán kételkedett is, biztosan tudja már, hogy meghalt Dömeházi Alajos. Az esperes ur ott van a halott mellett; azért nem mondhatja — mint szokta minden nap — a reggeli első misét.

A piac épen ott terül el a templom előtt. Oda lehet látni róla a plébánialak melletti kicsi házhoz, a melyeknek ablakára most sötét fekete függöny borul. A megett a két, befüggönyösött ablak megett fekszik a halotti ágyon élettelenül, örökre mosdulatlanul Dömeházi Alajos!

Hogy meg kellett neki is halnia! Igaz, hogy sokáig szenvedett abban a sorvasztó betegségben, a melyik oly gyorsan megtörte magas, büszke természetét;

jókor érkezzenek. Elég jókor arra, hogy haldokló apjától elbucsuzhassék örökre, örökre!

Már bentjárnak a faluban. A késő szürkület sötét homályába vesznek még el a kis, fehér falu, szepfedelű házikók, melyek udvaráról egy-egy kutya csaholja meg a friss havon tovasikló szánt. Különbösen csendes minden s csak ritka ablakból tör elő világosság, jelezve, hogy a lakók már fejjel vannak.

Ott azonban, a falu közepén, a plébánia-lak mellett szerényen meghuzódó kis háznak mind a két ablaka világos s szinte látszik, hogy egész éjjel kihatott rajtuk a hóval fedett utcára ez a világosság s fénye szinte belebágyadt, belefáradt a hosszú, nagy időbe.

A megett a két ablak megett virrasztják, a kihez bucsuzni siet most az ifju. Ott fekszik bent az ágyon, feje alatt magasra vett fehér párnához hasonló sápadt fehér arccal a Dömeházi Saul édes apja, Dömeházi Alajos. Ágya körül hárman állnak. Egy fiatal leány; egy öreg asszony és egy magas, szikár férfi.

A fiatal leány karcsu, sugar termete megroskadva hajlik minden pillanatban a beteg fölé s szomorú, sápadt arcán a keserű lemondás mélységes gyása hervasztja a szépség viruló rózsáit. Az öreg asszony fehér szabken-dőjébe temeti az arcát s csak meggörnyedt testének rángása mutatja, hogy sirni tud már, mást semmit se. Végül a magas, szikár férfi, a kin talpig éró papi talár van, derekán piros övvel, kezeit összekulcsolja a mellén s arcán hideg nyugalommal, egész lényében szoborzerű élettelenességgel áll, mint a körlelhetetlen végzet és az elkerülhetetlen végben való megnyugvás képviselője.

Molnár Jossias záró beszédében melegen ajánlotta saját határozati javaslatát elfogadásra.

Következett a szavazás, mely előtt Papp Elek a maga határozati javaslatát visszavonta. A szavazás felállás által történt, a többség a télelt elfogadta, Kossuth Ferenc és Molnár Jossias határozati javaslatait elvetette.

Apponyi határozati javaslatánál ropogós kis hásszabály-vita fejlődött.

As ellenség ellenpróbát kért, de az elnök, minthogy enunciaiotta a határozatot, mely szerint a Ház többsége ezt is elvetette, ezt megtagadta.

As ellenség óriási zajjal követelte az ellenpróbát, mire az elnök újlag kijelentette, hogy mivel a határozatot már kimondotta, azon változtatni nem lehet; azonban a zajongók megnyudtatására az ellenpróbát elrendeli.

Polónyi Géza a Ház méltóságával nem tartja összeegyeztethetőnek, hogy a határozat kimondása után — csupán elnöki szeszélyre — szavassanak.

Lukács Gyula: (közbeikt.) Rendre kell utasítani az elnököt!

Madarász József hivatkozik régi tapasztalatára és a hásszabályokban való jártasságára, kívánja, hogy az elnök rendelje el az ellenpróbát, ha a Ház úgy kívánja.

Horváth Gyula kéri a Házat, mivel az elnök a hásszabályok értelmében járt el, hát e szerint mérlegelje eljárását.

Elnök Zichy Jenő grófot egy alkalmi közbeszólása miatt rendre utasítja.

Csak ekkor vette kezdetét az elkésredett hásszabály feletti vita, melyben az elnökön kívül Ssentiványi Árpád, Lukács Gyula, Szederkényi Nándor, Szalay Károly, Vajay István és Ivánka Oskár vettek részt, melynek folyamán az elnök tíz közbeszóló képviselőt névszerint rendreutastott.

Minden erőlködése dacára, ámbár a csengettyű alig pihent a kezében, elnök mintegy félóránál nem volt képes szóhoz jutni.

A baloldal egyre kiabálta: Skandalum! Erőszak! Végre nagy nehezen lecsillapult a vihar, midőn kormányparti és ellenzéki vezér-férjak nógatására a nyakas hásszabály elrendelte az ellenpróbát, a mi, tekintve, hogy a nagy zajogás alatt beérkeztek a betelefonált későn kelő képviselők, újra a többség győzelmével végződött.

Szünet után a kereskedelmi tárca tárgyalásainak megszakításával az indemnity-javaslat került szőnyegre.

Láng Gyula előadó, magától értetődleg, rémségesen ajánlotta azt elfogadásra.

Szalay Károly és Bujánovich Sándor ellene beszéltek; Komjátny Béla az egész ellenség zajos tetszésnyilatkozatai közt ostorozta a kormányt. Hasonlóképpen, mint a kik egyáltalában nem biznak a kormányban, Lukács Gyula és Kolozs-

vári Kiss István is az indemnity-javaslat ellen dörögtek.

Két órakor elnök berekesztette az ülét azzal, hogy az indemnity javaslat tárgyalását holnap folytatják és ha idő marad, a kereskedelmi tárca félbehagyott tárgyalásainak fonalát vessik föl ujából, a mit azonban még a kormány tagjai sem hisznek el.

TÁVIRATOK.

— A vaskapu — szabad.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Vaskapunál az utolsó robbantás február 27-én volt, azóta teljesen megnyílt a Duna kiszélesített medre és a mély viz vigan hőmpölyög benne tova. Az ünnepélyes megnyitás szeptember 27-én lesz a mi uralkodónk, a német császár, szerb és román királyok jelenlétében.

— Agyonlőtt hajó-kormányos.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy az osztrák-magyar Dunagőzhajózási társulat Pfeffer nevű kormányosát, aki csolnokon a Duna partmentén a téli kikötőbe igyekezett, egy szerb határőr agyonlőtte. A golyó, mely a kormányos szívébe hatolt, ezt azonnal megölte.

Az a fiatal leány a haldokló leánya, Dömeházi Jolán; ez a magastermetű, aszkéta alak Dömeházi Athanáz esperes, a haldoklój öccse; az a siránkozó öreg asszony végre a jó Klára néne, a Dömeházi familiának egyetlen, még most is megmaradt hű cselédje, annak a fiatal leánynak és annak a fiúnak, ki most lép le a ház előtt megálló szánról, a dajkája, a nevelője és gondozója.

Mert a Dömeházi gyerekeknek már kiskorukban idegen dajkára, idegen nevelőre, idegen gondozóra kellett szorulniok. Az anyjuk, az az áldott jó teremtes, meghalt, mikor Saul két éves, Jolán négy éves volt; meghalt sorvasztó betegségben és azért való bánatában, hogy Dömeházi Alajost nem tudta leszoktatni arról a tivornyázó életmódról, a melybe azt egyszerre belehajtotta valami ismeretlen, valami titkos hatalom. Ezt a hatalmat a gyerekei sem ismerték meg soha; s csak homályosan emlékszik mind a kettő arra, hogy egy napon új asszony került a házba; egy szép, egy büszke, egy kegyetlen asszony, a ki nem szerette őket, a kis árvákat, nem szerette az apjukat sem s a ki egyszer csak eltűnt onnan, hogy magával vigye Dömeházi Alajos nyugalmát s maga helyett a szerencsétlenséget, az átkot hagyja a kastélyban, mely ott fekszik komor, régi kőépületével a falu tulsó végén s a melyben immár régóta idegenek laknak.

De hajh, nem gondol most erre senki a kis szobában. Feledve van a múlt e pillanatban s mindenki azért remeg, azért aggódik, hogy elég jókor érkezik-e még, hogy apjától elbucszhassék a fia, a ki épen most lép be a konyha ajtaján, a hol szótlanul, könyes sze-

mekkel fogadja egy öregasszony, a vén Bódi felesége, a ki egy fiatal cselédleány társaságában virraszt már este óta a konyhában, hogy ő is kéznél legyen akkor abban a gyászos pillanatban, ha le kell fogni a nagyságos ur szeméit.

S bár léptei nem vernek zajt, mig a szoba ajtajához ér, mégis megérzi érkezését a fiatal leány és kinyitván előtte az ajtót, némán, szótlanul borul a nyakába. Egy szerető testvéri csók és Dömeházi Saul mást senkit meg nem látva, odalép a haldokló ágyához és odatemeti arcát annak magasra vetett párnáihoz.

Dömeházi Athanáz hideg, szigoru arcán egy pillanatra neheztelő, sötét vonás húzódik végig, a mint az ifju még csak rá se nézve borul le az apja ágya előtt. De a másik pillanatban már ismét nyugodt ez a hideg, szigoru arc és nem néz máshova, csak a haldokló felé.

Mindnyájan azt figyelik most. Jolán odahajol föléje, lélekzetét visszafojtva lesi ébredését, majd remegve, esdő, kérő hangon szólal meg:

— Édes apám, itthon van Saul!

Mintha ez a pár szó erőt adna a betegnek. Felnyitja szeméit, keze is megmozdul, felemelkedik lassan, vontatottan, hogy megpihenjen az ifju fején.

— Fiam! . . . Jolánkám! . . . Isten áldjon! . . .

Talán még többet is akarna mondani, de nem bír; keze egyszerre ólomsúlylyal nehezedik Saul fejére, még egy sóhajtás s aztán a nagy, sovány test mozdulatlanul fekszi meg az ágyat. S mig felferi a néma, halálos csendet Jolán és az öreg Klára néni szokogása, Saul lefogja két kezével a halott megtört

NYILT-TÉR +)

Pécsett, a „VIGADÓ” nagy-
termében.

Általános közkívánatra
szerdán, márczius 4-én

még egy előadás

teljesen új műsorral és lélekjelenésekkel
az előtett teremben.

Homes, Fey és Davenport-ól

Uj, igen édekes itt még nem látott exper-
imentek és Bastiánnak Bécsben János
főhercegnél való leleplezésének előadása.

Jelenet a berlini Kroll-féle színházban.

Uj! Uj! Uj!

A kriminális és gyilkossági jelenet. Az em-
beri emlékezés csodái. A földrajzi medium.
A látnok medium.

HELYÁRAK: Zártszék 1 frt 50 kr., és 1 frt,
számozatlan ülőhely 50 kr., állóhely 30 kr.

Jegyek előre válthatók Valentin Károly
könyvkereskedésében.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Faj-tojások

eredeti Brahma-tyukoktól darabonként
15 kr; Hollandi tyuk, egész fekete,
nagy fehér bóbitával, egy tojás 25 kr;
Houdans darabja 25 kr; valódi stíriai
faj tojás, darabja 10 kr; ezüstös tollu
pádual fajtojás darabja 30 kr; Langs-
hans darabja 30 kr; pulyka tojás da-
rabja 30 kr; az ezüstös tollazatu Vyan-
dottes fajból darabja 30 kr; olaszor-
szági faj 30 kr; törpe tyuk tojás darabja
30 kr; Kochinkina darabja 25 kr;
erdélyi kopasznyaku darabja 20 kr;
Dorkings faj darabja 25 kr; Yokohama
faj darabja 50 kr; emdeni óriási lud
tojás darabja 1 frt; Peking kacsa tojás
darabja 20 kr; stíriai óriási kacsa tojás
darabja 20 kr.

Pauly Miksa
Köflach (Stájerország.)

A Lótenyésztés emelésére alakult r. társ.

Budapest, „Tattersall”

(külső kerepesi-ut 17—19, a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)

f. év április hó 12, 13 és 14-én

luxus lóvásárt

rendez.

Bejelentések mártius 15-ig a „Tattersall” titkárságához in-
tézendők, honnét kívánatra bejelentési lapok a hátlapjaikon foglalt vásár-
szabályzatokkal egyetemben bárkinek megküldetnek.

Katalogusok április 1-től kaphatók.

Az Igazgatóság.

**Hirdetések jutányos áron vétetnek
fel kiadóhivatalunkban.**

Csak akkor valódi, ha
a háromszögű palaczk az
itt levő szalaggal (vörös és
fekete nyomás sárga papi-
ron) van elszárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és
könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen
ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az or-
von az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erő-
sítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását,
valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy
üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben
III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar mo-
narchie legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zeiga László, Erreth
János és az Irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer
fia, Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

**MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.**

Utánzatok hatóságilag nyomon tartatnak.

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.